

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:150124
Datë: 27.12.2023
Numri i dokumentit: 05127817

C – IV. – 22 - 0216

Paditësi :

A R nga Prishtina. e të cilin me autorizim e përfaqëson, av. G A nga Prishtina.

Kundër

E paditura :

Agjencia Kosovare e Privatizimit me seli në Prishtinë, Rr. “Dritan Hoxha”, nr.55 , Prishtinë.

Për: Palët ndërgjyqëse.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës (DhPGJSK) për Çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (AKP), me gjykatësin e vetëm, Agron Hoxhaj, me dt.27.12.2023, nxjerr këtë:

A K T G J Y K I M

I. REFUZOHET si e pabazuar, kërkesëpadia e paditësit, A R nga Prishtina e parashtruar kundër të paditurës, Agjencia Kosovare e Privatizimit (AKP) me seli në Prishtinë, dhe Vendimi, PRN173 - 0196 i dt.25.05.2015 të paditurës, Agjencia Kosovare e Privatizimit (AKP) – Autoritetit të Likuidimit (AL), VËRTETOHET, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Rrethanat Faktike dhe Procedurale:

Me dt.26.06.2015, paditësi, A R nga Prishtina pranë Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovë (DHPGJSK), ka parashtruar ankesën e ushtruar kundër Vendimit të Autoritetit të Likuidimit të AKP-së, PRN173-196 i dt.25.05.2015, e me të cilin i është refuzuar si e pavlefshme kërkesa për kompensimin e pagave të papaguara për periudhën 14.02.2007 - 11.05.2010, në shumë prej 580,75 euro, nga NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim) duke u bazuar në nenin 36.2.1 të Shtojcës së Ligjit, Nr.04/034 për AKP-në, ku citon se “elementet në vijim përbejnë bazë të mirë dhe të mjaftueshme për refuzimin e kërkesës apo të interesit të pretenduar të kapitalit ... kërkesa apo pretendimi, është i pas afatshme nga kufizimet kohore të aplikueshme” lidhur me nenin 608 i Ligjit të Punës së Bashkuar (1976), që parashikon se: “pagesa e shumëve apo rrogës ose ndonjë kërkesë tjetër të punëtorëve që rrjedh nga marrëdhënia e punës parashkruhet për tre vjet” e duke u bazuar në faktin se kërkesa e paditësit, është e parashkruar sipas nenit 36.2 të Shtojcës së Ligjit, Nr.04/034 për AKP-në sepse kërkesa e paditësit, është dashur të jetë e paraqitur në gjyq apo ndonjë autoritet kompetent brenda tre

vjetëve nga momenti kur NSh-ja pretendohet të mos ketë përmbushur obligimet e saj ndaj parashtruesit që rrjedhin nga marrëdhënia e punës, pra tre vite nga koha kur parashtruesi nuk ka përfituar nga ndërmarrja të ardhurat personale të pretenduara e në rastin në fjalë, më së voni tre vjet prej muajit Shkurt 2007 kur parashtruesi pretendon se lindi detyrimi si dhe se parashtruesi përgjatë kësaj periudhe kohore rezultoi në marrëdhënie pune me një subjekt tjetër privat kundrejt të cilit do të duhet të ngrinte kërkesën, gjithsesi në afat për të mos lejuar parashkrimin e më gjerësisht si në këtë Vendim të AL-së.

Pala paditëse parashtruesën e ka titulluar si “ankesë” mirëpo gjykata të njëjtën e konsideron si padi në bazë të nenit 35 par.1 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e cila dispozitë bënë trajtimin e barabartë të parashtrësive me të cilat bëhet “*nisja e procedurave*” pranë Dhomës së Posaçme, pavarësisht faktit se a quhen padi, kërkesa apo ankesa.

Paditësi në ankesë e kundërshton vendimin e ankimuar duke pohuar se nuk qëndron konstatimi se kërkesa është parashkruar, se kërkesat në bazë të nenit 371 të LMD-së parashkruhen në afatin prej pesë viteve, ndërsa natyra e kërkesës që ka të bëjë me ushqimin në bazë të nenit 373.3 të LMD-së nuk parashkruhet, se ka pohuar se në këtë ndërmarrje ai ka punuar në periudhën e cekur pavarësisht se kush ishte pronari, ndërsa AKP-ja e ka pas në menaxhim këtë ndërmarrje dhe nuk i ka kryer obligimet ndaj punëtorëve, se ai si ankues, me dt.18 mars 2015, ka paraqitur kërkesë brenda afatit ligjor tek AKP-ja dhe se me shkresën, nr.246 të dt. 07.08.2012, AKP-ja, ka njoftuar punëtorët se kërkesat për paga në mënyrë meritore do të shqyrtohen nga Autoriteti i Likuidimit në procedurën e likuidimit e me kërkesë që të miratohet në tërësi e bazuar padia e paditësit dhe të anulohet Vendimi i AKP-së, nr.4648/2015, dhe apeluesit t’i njihet e drejta në marrjen e kompensimit të pagave mujore të pa paguara nga ana e NSh, “NewCo Grand Hotel SH.P.K” në likuidim, dhe të detyrohet e paditura që ushtruesit të ankesës, t’ia paguaj shumën prej 580.75 euro për pagat e pa paguara sipas kontratës së punës si dhe t’ia paguaj edhe shpenzimet gjyqësore të caktuara nga gjykata e më gjerësisht si në këtë ankesë/padi.

Padisë së tij, paditësi, ia ka bashkangjitur provat: autorizimin për përfaqësim, Vendimin, PRN173-0196 e dt.25.05.2015, kontratën e punës, nr.106 të dt.03.01.2007, kontratën e punës, nr.106 të dt.03.04.2007, kopjen e Përgjigjjes së AKP-së, nr.246 e dt.07.08.2012, kopjen e vendimit të Shoqatës së Pavarur Sindikale të dt.24.04.2012, kopjen e vendimit të Shoqatës së Pavarur Sindikale të dt.02.04.2012, kopjen e Njoftimit të Shoqatës së Pavarur Sindikale të dt.26.03.2012, kopjen e dt.20 Shkurt 2012 të kërkesës së punëtorëve të NSh, ”NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë, kopja e ID-së së paditësit, dhe kopja e listës së dt.11.11.2014 për A Rn – pagat neto më pak të paguara sipas kontratës, Nr.106.

Me dt.27.04.2023, e paditura AKP-ja, ka parashtruar mbrojtjen e saj në ankesën e paraqitur nga pala paditëse kundër Vendimit të AL-së, PRN173-0196 e dt.25.05.2015 e në të cilën ndër të tjera ka theksuar se me rastin e vendosjes, Autoriteti i Likuidimit, ka bërë një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat e zbatueshme janë zbatuar saktë, dhe se ankesa e parashtruar nga parashtruesi nuk ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë siç parashihet me nenin 74.2 të Ligjit nr. 04/L- 034 për AKP, duke theksuar se parashtruesi nuk ka treguar se cili nen i Ligjit nr. 04/L- 034 për AKP është shkelur, dhe se vendimi nuk bie në kundërshtim me asnjë dispozitë të ligjit për AKP dhe nuk ka bazë ligjore për të shfuqizuar vendimin dhe se ankesa është e pabazuar. Më tej citon se pretendimet e parashtrueses janë të pabazuara në ligj dhe parashkruara për kërkesën PRN173-0272 dt.26.05.2015, sipas nenit 36.2 të Shtojcës së Ligjit, Nr.04/034 për AKP-në, parashikon se “elementet në vijim përbëjnë bazë të mirë dhe të mjaftueshme sipas këtij ligji për refuzimin e një kërkesë apo interesi të pretenduar të kapitalit apo pronësisë ... kërkesa apo pretendimi është i pas afatshëm sipas kufizimeve kohore të aplikueshme”, dhe nga nenin 608 i Ligjit të Punës së Bashkuar (1976), i aplikueshëm sipas nenit 1 të Rregullores së UNMIK-ut, Nr.1999/24, parashikon që: “pagesa e shumës së pagës apo rrogës apo secilës kërkesë tjetër të

punëtorit që rrjedh nga marrëdhënia e punës parashkruhet për tre vjet”, se kërkesa e paditësit, është dashur të jetë e paraqitur në gjyq apo ndonjë autoritet kompetent brenda tre vjetëve nga momenti kur NSh-ja pretendohet të mos ketë përmbushur obligimet e saj ndaj parashtruesit që rrjedhin nga marrëdhënia e punës, pra tre vite nga koha kur parashtruesi nuk ka përfituar nga ndërmarrja të ardhurat personale të pretenduara e në rastin në fjalë, më së voni tre vjet prej muajit shkurt 2007 kur parashtruesi pretendon se lindi detyrimi andaj bazuar në dispozita e mësipërme kërkesat duhet të jen paraqitur në gjykatë apo te ndonjë autoritet kompetent më së voni deri 1 korrik 2002 e në përfundim i ka paraqitur, gjykatës, që të refuzojë ankesën si të papranueshme dhe të pabazuar dhe vërtetohet Vendimi i AL-së në pajtim me nenin 74.4 të Ligjit, nr.06/L – 086.

Me dt.29. prill 2021, DhPGJSK-ja, si gjykatë e shkallës së parë me aktgjykimin e saj, C – IV – 15 - 1208 të dt.24.06.2021, gjykata ka refuzuar si të pabazuar ankesën e paditësit dhe ka vërtetuar Vendimin e AL-së, PRN173- 0196 i dt.25.05.2015, si të drejtë dhe të bazuar në ligj, kundër të cilit paditësi ka paraqitur ankesë me dt.26.05.2021, për Kolegjin e Apelit, si dhe e paditura ka paraqitur përgjigjeje ndaj apelit të dt.26.06.2021.

Me dt.22 Korrik 2022, Kolegjit i Apelit të DhPGJSK-së, si gjykatë e shkallës së dytë, me aktvendimin e tij, AC – I – 21 - 0322 – A0001 të dt.22 Korrik.2022, ka aprovuar si të bazuar ankesën e paditësit, ka anuluar aktgjykimin e shkallës së parë, C – IV – 15 - 1208 të dt.24.06.2021 dhe lëndën e ka kthyer në rigjykim, e me konstatimet e gjetura “se kërkesa e paditësit nuk është parashkruar, sepse me dëshmitë e ofruara nga paditësi, siç janë, kopja e dt.20 mars e kërkesës së punëtorëve të NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë, Njoftimi i Sindikatës së Pavarur të NSH-së i dt.26.03.2012, Vendimit i Shoqatës së Pavarur Sindikale të NSH-së i dt.24.04.2012 dhe që në ri procedurë shkalla e I-rë e DhPGJSK-së, duhet të sqarohet me saktësi fillimisht për cilën periudhë kohore është parashkruar kërkesa e për të cilin, nuk është parashkruar si dhe të sqarohet listën e pagave se sa është paguar e sa ka mbetur borxh – pa paguar” dhe se në procedurën e ri vendosjes, kjo lëndë, ka marrë, numrin, C – IV. - 22 – 0216 e më gjerësisht si në arsyetimin e këtij aktvendimi.

Me dt.24.04.2023, kjo gjykatë me Urdhrin e saj, C – IV - 22 - 0216 të dt.24.04.2023, ka ndërmarrë veprimet sipas gjetjes së Kolegjit të Apelit, dhe se ka urdhëruar palën paditëse që të paraqet provat tjera në të cilën i ka ndërtuar thëniet në ankesë - padi e veçmas të sqarohet me shkrim rreth çështjes së listës së pagave si dhe për çështjen se sa ia kanë paguara pagat nga e paditura si dhe se konsideron se i ka mbetur borxh – pa paguara nga e paditura, AKP-ja dhe të dhe të sqarohet me shkrim rreth çështjes së lartësisë së pagës në të cilën e ka pasur tek e paditura me vërejtjet si në urdhër, të cilin i autorizuari i paditëses e ka pranuar me dt.27.04.2023, por nuk i është përgjigjur Urdhrit të kësaj gjykate.

Arsyetimi ligjor:

Në bazë të nenit 2 par.4 dhe nenit 77 par. 1 pika 1 të Ligjit Nr.06/L - 086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet që Lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76 par.3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, lidhur me nenin 398 të Ligjit të Procedurës Kontesimore, gjykata vlerëson se faktet dhe provat që i përmban ankesa nuk e vërtetojnë atë dhe gjykata merr aktgjykim, pa caktuar seancës dëgjimore.

Po ashtu në nenin 76 paragrafi 3 i Ligjit Nr.06-L-086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës (DHPGJSK), parashihet se: “Në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm

me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë mutatis mutandis dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore” derisa sipas nenit 7 par. 1 i Ligjit për Procedurën Kontestimore, parashihet se : “Palët kanë për detyrë të paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla”.

Pas shqyrtimit të provave të lëndës parashtrimeve dhe pretendimeve të palëve në procedurë, si dhe duke vepruar sipas vërejtjeve të bëra nga Kolegji i Apelit i DhPGJSK-së në aktvendimin e saj, AC – I – 21 - 0322 – A0001 të dt.22.07.2022, gjykata ka ardhur në përfundimin se megjithatë kërkesëpadia e paditësit, A R nga Prishtina, është e pabazuar.

Pranueshmëria dhe afatshmëria e kërkesës së paditësit.

Gjykata, ka shqyrtuar provat të cilat i kanë ofruar palët ndërgjyqës, dhe ka konstatuar, se NSH PRN173-0196 dt.25.05.2015 në Prishtinë, ky hyrë në procedurën e likuidimit, me dt.02.02.2015, derisa pala paditëse pranë Autoritetit të Likuidimit (AL), me dt.18.03.2015, pra brenda afatit ligjor, ka parashtruar kërkesë për kompensimin e pagave të pa paguara për periudhën 14.02.2007 -11.05.2010, në shumë prej 580.75 €, nga NSH “NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim) dhe se Autoriteti i Likuidimit (AL), pasi që ka bërë vlerësimin e kërkesës së parashtruar nga paditësi dhe se me Vendimin e tij, PRN173-0196 të dt.25.05.2015, kërkesën në fjalë të paditësit, ia ka refuzuar si e pa vlefshme derisa paditësi, pas pranimin të këtij aktvendimi në procedurën e likuidimit pas dt.26.05.2015, ankesën kundër Vendimit, PRN173-0196 të dt.25.05.2015 të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë së Kosovare të Privatizimit (AKP) me seli në Prishtinë, pranë DhGJSK-së, e ka paraqitur përmes dërgimit me postë me dt.26.06.2015, pra brenda afatit ligjor prej 30 ditëve dhe se një kopje të këtij vendimi, ia ka bashkangjitur, padisë/ ankesës së saj.

Gjykata, vlerëson se padia/ankesa e paditëses, i plotëson kriteret e pranueshmërisë dhe afatshmërisë nga dispozitat e nenit 36 dhe nenit 74 Ligjit Nr.06-L-086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës (DhPGJSK) lidhur me nenin 37 par.7 të Shtojcës së Ligjit, Nr.04/L – 034 për AKP-në.

Faktet kontestuese dhe jo kontestuese në mes palëve ndërgjyqëse.

Gjykata vlerëson se në mes palëve ndërgjyqëse, nuk është kontestuese se paditësja me të paditurën, NSH “NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim), kanë pasur raport të marrëdhënies së punës por kontestuese mbetet çështja e bazës ligjore lidhur në numrin e pagave të kërkuara, për të cilën paditësi pretendon se ka të drejtë që të kërkojë nga e paditura, NSH “NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim), për kompensimin e pagave të pa paguara për periudhën 14.02.2007-11.05.2010, në shumë prej 580.75 €.

Në nenin 6 të Ligjit Nr.04/L – 034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit (AKP), që flet për fushëveprimin e kompetencave administrative të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (AKP), aty thuhet se:”Agjencia ka kompetenca të gjëra dhe ekskluzive administrative mbi të gjitha ndërmarrjet, asetet, interesat, aksionet dhe pronën që bie në fushëveprimin e nenit 5.1 dhe 5.2. ....”. Në rastin konkret, gjykata ka konstatuar se kërkesa e paditësit, ka të bëjë me kërkesat e pa siguruara për pagat e të parapara në nenin 40 par.1 pika 1.7 të Shtojcës së Ligjit, Nr.04/L – 034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit (AKP) e në të cilin, parashihet se : ”Në procedurat e likuidimit të gjitha kërkesat e kreditorëve do të përmbushen në pajtim me kategoritë 1.1 – 1.8 më poshtë dhe sipas renditjes në vijim: ... kërkesat e pa siguruara, përfshirë Kërkesat për paga që nuk janë subjekt i trajtimit me prioritet më të lartë”.

Me nenin 76 paragrafi 3 i Ligjit Nr. 06/L-086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës, parashihet se: *“Në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë mutatis mutandis dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore”* derisa sipas nenit 7 par.1 i Ligjit për Procedurën Kontestimore, parashihet se : *“Palët kanë për detyrë të paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla”*.

Në nenin 42 par.2 dhe 3 i Ligjit për Dhomën e Posaçme, parashihet se : *“Pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësata apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese). Secilës palë tjetër do ti jepet mundësia e arsyeshme për ta kontestuar legjitimitetin apo saktësinë e provave të tilla, nëpërmjet paraqitjes së parashtrësave apo provave tjera (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese) me anë të së cilave synohet përgënjeshtrimi i legjitimitetit apo saktësisë së provave të tilla. Pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë. Nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë”*.

Gjykata vlerëson se nuk qëndron pretendimi i paditësit se kërkesa e tij në procedurën e likuidimit gjegjësisht nga Autoriteti i Likuidimit, sipas kërkesës së tij, pasi që AL-ja me rastin e refuzimit të kërkesës si të pa vlefshme, ka zbatuar dispozitat nga neni 36.2 të Shtojcës së Ligjit, Nr.04/034 për AKP-në, që parashikon se: *“... elementet në vijim përbëjnë bazë të mirë dhe të mjaftueshme sipas këtij ligji për refuzimin e një kërkesë apo interesi të pretenduar të kapitalit apo pronësisë ... kërkesa apo pretendimi është i pas afatshëm sipas kufizimeve kohore të aplikueshme”*, dhe nga nenin 608 i Ligjit të Punës së Bashkuar (1976), i aplikueshëm sipas nenit 1 të Rregullores së UNMIK-ut, Nr.1999/24, parashikon se: *“Pagesa e shumës së pagës apo rrogës apo secilës kërkesë tjetër të punëtorit që rrjedh nga marrëdhënia e punës parashkruhet për tre vjet”*.

Gjykata për rastin në fjalë merr për bazë muajin Shkurt të vitit 2007, si datë e fillimit të rrjedhjes së afatit të parashkrimit për pagën e për të pa realizuar kur parashtruesi i ankesës/padisë, nuk ka përfituar të ardhurat personale të pretenduara nga NSh “NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim), si e paditur dhe se në bazë të dispozitave së mësipërme ligjore, kërkesa nga ana e paditësit, do të duhej të parashtrohej pranë ndonjë gjykate apo autoriteti kompetent brenda 3 (tre) vjetëve nga momenti kur parashtruesi - paditësi, e kishte fituar të drejtën për të dorëzuar kërkesën për kompensim për pagat e papaguara, pra duke filluar nga muaji Shkurt i vitit 2007 dhe se sipas vlerësimit të gjykate, kërkesa e parashtruesit të ankesës - padisë lidhur me kompensimin e pagave të pa paguara gjegjësisht kërkesa për pagën e fundit të kërkuar të supozuar me dt.11.05.2010, është parashkruar më dt.11.05.2013, kurse pagat e pretenduara të më hershme janë parashkruar në përlllogaritje me kohën veç e veç për secilën pagë mujore të pretenduar me kalimin e afatit prej 3 vite, ndërsa kërkesa e saj në procedurën e likuidimit tek Autoriteti i Likuidimit (AL) është paraqitur me dt.18.03.2015, që është gati 2 vite me vonesë pas parashkrimit të kërkesës së mundshme të pagës së fundit të pa paguar. Veprimet tjera administrative të ndërmarra nga parashtruesi gjatë procedurës së likuidimit para AL-së si dhe ankesa e paraqitur në gjykatë kundër Vendimit të AL-së, PRN173-0196 të dt.25.05.2015, nuk e ka ndërprerë institutin e parashkrimit të kërkesës sipas ligjit në fuqi, andaj AL-ja, me të drejtë ka refuzuar si të pa vlefshme kërkesën e tij në shumën e cekur për kompensimin e pagave të pa paguara për periudhën e lartë cekur kohore.

Gjykata e shkallës së parë, mori për bazë edhe vërejtjet e dhëna nga Kolegji i Apelit i DhPGJSK-së në aktvendimin e saj, AC – I – 21 - 0322 – A0001 të dt.22.07.2022, e në të cilin ka cekur se kërkesa e paditësit nuk i është parashkruar në tërësi, sepse këtë e ka provuar me dëshmitë e ofruara nga paditësi, siç janë, kopja e dt.20 mars e kërkesës së punëtorëve të NSh,

”NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë, Njoftimi i Sindikatës së Pavarur të NSh-së i dt.26.03.2012, Vendimit i Shoqatës së Pavarur Sindikale të NSH-së i dt.24.04.2012 e veçmas provën - kërkesën e dt.20 Shkurt. 2012 sepse punëtorët e NSh-së në fjalë, përfshirë edhe paditësin me dt.20 Shkurt 2012, tek e paditura, AKP-ja kanë bërë kërkesë për kompensimin e pagave, kontributeve e trustit pensional të mbetura por edhe përgjigjen e dhënë me shkrim me dt.07.8.2012 nga e paditura, AKP-ja në kërkesën e dt.24.07.2012 të bërë nga ish punëtorët e NSh, ”NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë por se kërkesa e një kreditori, në rastin konkret e bërë në adresë të një debitorit, e në rastin konkret tek e paditura, AKP-ja, nuk ka për rrjedhojë pohimin e borxhit e me këtë edhe ndërprerjen e afatit të parashkrimit të detyrimit në të holla – për pagat mujore për periudhën 14.02.2007 - 11.05.2010, në shumë prej 580,75 €, nga NSh, ”NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim) sepse në nenin 391 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), (GZ e ish RSFJ-së, nr.29/1978) që bënë fjalë për Thirrjen e debitorit, thuhet se : *”Për ndërprerjen e parashkrimit nuk mjafton që kreditori ta ftojë debitorin me shkrim ose me gojë që ta përmbushë detyrimin”*. Për më tepër dispozitë të ngjashme lidhur me këtë çështje, parashihet edhe me nenin 372 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve të Republikës së Kosovës, Nr.04/L-077 të 10 maj 2012 e në të cilin, parashihet se : *”Për ndërprerjen e parashkrimit nuk mjafton që kreditori ta ftojë debitorin me shkrim ose me gojë që ta përmbushë detyrimin”*. Po ashtu gjykata mori për bazë edhe kopjen e listës së dt.11.11.2014 për A R – pagat neto më pak të paguara sipas kontratës, Nr.106, dhe e cila është përpiluar nga Komisioni dhe e nënshkruar nga 6 (gjashtë) anëtarët e komisionit por ajo listë, është e pa protokolluar.

Mirëpo pala paditëse, nuk i është përgjigjur edhe Urdhrit të kësaj gjykate, C – IV - 22 - 0216 të dt.24.04.2023, e përmes së cilit paditësi, është urdhëruar që ankesës/padisë së tij, t’ia bashkangjes provat tjera e veçmas deri më tani, nuk ia ka bashkangjitur Njoftimin e të paditurës, AKP-së për përfundimin e punësimit tek e paditura, ish NSh, ”NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim) por edhe se sipas vlerësimit të kësaj gjykate, në rastin konkret, paditësit, i janë parashkruar në tërësi pagat e paguara për periudhën kohore prej dt.14.02.2007 e deri me dt.11.05.2010, sepse pala paditëse, nuk ka provuar prova – dëshmi gjegjëse se ai para dt.18 mars 2015, t’i jetë drejtuar gjykatës apo ndonjë autoritetit tjetër, andaj gjykata pasi që bëri shqyrtimin e thënieve në padinë/ankesën e paditësit të ushtruar kundër Vendimit të Autoritetit të Likuidimit (AL), PRN173-0196 dt.25.05.2015 për NSh “NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim), dhe duke qenë se paditësi, nuk ka sjell prova – dëshmi tjera në mbështetje të kërkesës së tij, arriti në përfundim se në këtë çështje juridiko – civile, kërkesën e paditësit për kompensimin e pagave të papaguara për periudhën prej 14.02.2007 e deri me dt.11.05.2010, në shumë prej 580,75 euro, duhet t’a refuzoj si të bazuar pasi që është në tërësi e parashkruar.

Vlerësimet përfundimtare të çështjes nga ana e gjykatës

Gjykata vlerëson se, qëndrimi i të paditurës për refuzimin në tërësi si të pa vlefshme të kërkesës së paditësit për kompensimin e pagave të pa paguara për periudhën e pretenduar, dhe atë shprehur përmes Vendimit të AL-së, PRN173-0196 dt.25.05.2015 për NSh “NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim), për parashkrimin e kërkesës së paditësit, është i drejtë, dhe se AL-ja, në mënyrë të drejtë, ka zbatuar dispozitat ligjore për parashkrimin e kërkesës së paditësit, derisa pala paditëse, nuk ka ofruar dëshmi – prova se para dt.18 Mars 2015, t’i jetë drejtuar gjykatës apo autoritetit tjetër kompetent brenda 3 (tri) viteve nga momenti kur NSh-ja pretendohet të mos ketë përmbushur obligimet e saj ndaj parashtruesit që rrjedhin nga marrëdhënia e punës, pra tre vite nga koha kur parashtruesi nuk ka përfutuar nga ndërmarrja të ardhurat personale të pretenduara e në rastin në fjalë, më së voni tre vjet prej muajit Shkurt 2007 kur parashtruesi pretendon se lindi detyrimi derisa pala paditëse, nuk ka ofruar edhe dëshmi – prova gjegjëse në mbështetje të kërkesës së tij, andaj gjykata pasi që bëri vlerësimin e secilës provë veç e veç dhe të gjitha së bashku, arriti në përfundim se në këtë çështje juridiko –

kontestimore, kërkesëpadia e paditësit, A R nga Prishtina e ushtruar kundër të paditurës, Agjencisë Kosovare të Privatizimit (AKP0 – Autoritetit të Likuidimit (AL) për kompensimin e pagave të pa paguara për periudhën prej 14.02.2007 e deri me dt.11.05.2010, në shumën prej 580,75 euro nga NSh “NewCo Grand Hotel SH.P.K” me seli në Prishtinë (në likuidim), është e pabazuar dhe atë për shkak të parashkrimit të saj dhe mos sigurimit të dëshmimeve - provave në mbështetje të kërkesës së tij dhe se Vendimi i Autoritetit të Likuidimit (AL), PRN173-0196 i dt.25.05.2015, duhet të vërtetohet si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Gjykata ka shqyrtuar edhe pretendimet tjera të palëve ndërgjyqëse, por të njëjtat ishin pa efekt në vendosjes ndryshe të kësaj çështje juridike, dhe nuk e konsideron të nevojshme të japë arsyetime tjera ligjore.

Prandaj nga ajo që u tha më lartë, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi e në bazë të nenit 4 par.9, nenit 9, nenit 54 par.1 dhe nenit 74 par.4 të Ligjit nr. 06/L - 086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës (DhPGJSK).

Shpenzimet Gjyqësore

Në bazë të nenin 62 par. 5 të Ligjit nr. 06/L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës, gjykata vendosi që secila palë t’i bart shpenzimet e veta procedurale në këtë çështje juridike kontestimore.

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS 2022:150124, 27.12.2023

**Gjykatësi,
Agron Hoxhaj**

KËSHILLË JURIDIKE :

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme dhe atë brenda **15 (pesë mbëdhjetë) ditëve** pas ditës së pranimit të këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9 par.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës (DhPGJSK).